

This eChok volume of
Deuteronomy
Volume 1

is Dedicated in honor of
**Lilian and Nathan
Haber**

*Dedicated by
Amy and Jimmy*

the word of God, nevertheless since these verses sound as though they came after Moshe's death, they are different. Therefore [even] an individual may read them. (3) The curses in Leviticus are not interrupted, rather one person reads them all. He begins with the verse preceding them and concludes with the verse following them. Regarding the curses in Deuteronomy, if one wishes to pause in the midst of them, he may do so. However, it has become the practice of the people not to pause, but to have one person read it all.

וּמִשְׁמַעַן שֶׁהֵם אַחַר מִיתַת מֹשֶׁה הָרִי נִשְׁתַּנּוּ וּלְפִיכָּה מִתָּר לִיחִיד לְקִרּוֹת אוֹתָן: ג קָלְלוֹת שְׁבִתוֹרַת כְּהֻנִּים אֵין מִפְסִיקִין בְּהֵן אֵלָא אַחַד קוֹרֵא אוֹתָן מִתְחִיל בְּפִסּוּק שֶׁלִּפְנֵיהֶם וּמְסִים בְּפִסּוּק שֶׁלְאַחֲרֵיהֶם וּקְלָלוֹת שְׁבִמְשֻׁנָּה תוֹרָה אִם רָצָה לְפַסֵּק בְּהֵן וּבְכָר נִהְגוּ הָעַם שֶׁלֹּא לְפַסֵּק בְּהֵן אֵלָא אַחַד קוֹרֵא אוֹתָן:

VA'ETCHANAN FOR TUESDAY

TORAH

ואתחנן ליום שלישי

תורה

יכוין בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילויי הה דשם ב"ן להשאיר בו הארה מתוספת הנפש משבת שעברה

ד ואתון דאדבקתון בדחלתא דיי אלהכון קמין כולכון יומא דין: ה חזו דאלפית יתכון קומיא ודיניא כמא די פקדני יי אלהי למעבד כן בגו ארעא די אתון עלין תמן למירתה: ו ותטרון ותעבדון ארי היא חקמתכון וסובלתנותכון לעיני עממא די ישמעון ית כל קממא האלין וימרון לחוד עם חכים וסובלתן עמא רבא הדין:

ד ואתם הדבקים בידוה אלהיכם חיים כלכם היום: שני ה ראה ו למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ידוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ו ושמרתם ועשיתם כי הוא חקמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: ז פי

(4) But you who cleaved to the Lord your God are alive, all of you, this day. (5) Behold, I have taught you statutes and judgments, just as the Lord my God commanded me, that you should do so in the midst of the land to which you are coming to possess. (6) Keep them and do them; for this is your wisdom and your understanding in the eyes of the peoples, who, when they hear all these statutes, they will say, Only this great people is a wise and understanding nation.

RASHI

רש"י

(6) **Keep them** — *This is to study. And do them* — *As it implies: And you shall do. For this is your wisdom and your understanding [in the eyes of the peoples]* — *Through this you will be considered wise*

(ו) ושמרתם. זו משנה: ועשיתם. כמשמעו: כי הוא חקמתכם ובינתכם וגו'. בואת תחשבו חכמים

ז ארי מן עם רב די לה אלהא
 קריב לה לקבלא צלותה
 בעדן עקתה פיי אלהנא בכל
 עדן דאנחנא מצלין קדמוהי:
 ח ומן עם רב די לה קזמין
 ודינין קשיטין ככל אורייתא
 הדא די אנא יהב קדמיכון
 יומא דין:

מִי־גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִיבִים אֵלָיו
 כִּידוּה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאנוּ אֵלָיו: ח וּמִי גוֹי
 גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים
 כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם
 הַיּוֹם:

(7) For what great nation is there who has God so near to them, as the Lord our God is at all times that we call upon Him? (8) For which great nation has statutes and judgments so righteous as this entire Torah, which I set before you this day?

RASHI

רש"י

and understanding in the eyes of the peoples. והגונים לעיני העמים: (ח) חקים ומשפטים צדיקים.

(8) Statutes and judgments so righteous — הגונים ומקבלים:

righteous — צדיקם means worthy and acceptable ones.

PROPHETS Isaiah 40

נביאים ישעיהו פרק מ

יא פרעיא דעדרה רעי בדרעה
 מכנש אמרין ובחינה מסובר
 רפיכין מיניקתא בניח מדבר:
 יב מן אמר אלין קים אמר
 ועבד דכל מי עלמא חשיבין
 קדמוהי כטפא בשעולא
 ומשחת שמיא פאלו בזירתא מתקנין ועפרא דארעא פאלו במכילא אתכל וטוריא פאלו מתקל
 תקילין ורמתא כד במאזניא: יג מן תקין ית רוח קודשא בפום כל נבייא הלא יי וצדיקיא עבדי

יא פֶּרְעָה עֲדָרוּ יִרְעָה בְּזִרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ
 יִשָּׂא עֲלוֹת יְנֵהֶל: יב מִי־מִדָּד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם
 בְּזֶרֶת תִּכְּנֶן וְכֹל בְּשַׁלְשׁ עֶפְרָ הָאָרֶץ וְשָׁקֵל בְּפָלְס
 הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנָיִם: יג מִי־תִכְּנֶן אֶת־רוּחַ יְדוּהָ

(11) Like a shepherd [who] tends his flock, with his arm he gathers lambs, and in his bosom he carries [them], the nursing ones he leads. (12) Who measured water with His gait, and measured the heavens with his span, and measured by thirds the dust of the earth, and weighed mountains with a scale and hills with a balance? (13) Who meted the spirit of the Lord, and His advisor, who informs

RASHI

רש"י

(11) Like a shepherd — who tends his flock. (יא) פֶּרְעָה. אֲשֶׁר עֲדָרוּ יִרְעָה: עֲלוֹת. מְנִיקוֹת.

יְנֵהֵל. מְנַהֵג: (יב) בְּשַׁעְלוֹ. בְּהֵלִיכְתּוֹ: וְכֹל בְּשַׁלְיִשׁ.

וּמִדָּד בְּשַׁלְיִשׁוֹת שְׁלִישׁ מִדְּבָר וְכוּ': בְּפָלְס. בְּמִשְׁקָל:

(יג) מִי תִכְּנֶן. אֶת רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ בְּפִי הַנְּבִיאִים. וּמִי אִישׁ

one third wilderness, [one third civilization and one third seas and rivers]. With a scale — By weight. (13) Who meted — the Holy

מִימְרֵיהָ פִּתְגָמֵי רְעוּתָהּ
 הוֹדְעִינוּ: יָד לְהוֹן דְּבַעוֹן מִן
 קְדֻמוֹהֵי אֶסְבֵּר חוֹכְמָא
 וְאַלְפִינוֹן אוֹרַח דְּדִין וְיֵהֵב
 לְבַנְיָהוֹן אוֹרִיתָא וְאוֹרַח
 דְּסוּכְלָתָנִי לְבַנְיָ בְּנֵיהוֹן

הוֹדְעִינוּ: טו הָא עֲמָמְיָא כְּטַפָּא מְדוּל וְכַעֲיֹל מוֹזְנֵיָא חֲשִׁיבִין הָא נְגוּתָא כְּדוֹקָא דְּפָרַח:

Him? (14) With whom did He take counsel, causing him to understand, and instruct him in the way of justice, and teach him knowledge, and the way of understandings did He let him know? (15) Behold, the nations are like a drop from the bucket, and like dust on a balance are they counted; behold, the islands are like fine [dust] that blows away.

RASHI

רש"י

Spirit in the mouth of the prophets? And who is the advisor who informs the Holy One, blessed be He, of counsel? (14) With whom did He — the Holy One, blessed be He — take counsel? (15) Like a drop from the bucket — [כמור — like bitter,] like a bitter

drop that drips from the bottom of the bucket. And like the dust on a balance — Like rust, for the copper corrodes and wears off. Like fine — dust — that blows away — that is taken up by the wind.

אֲשֶׁר עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: (יד)
 אֶת-מִי נוֹעֵץ. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: (טו) כְּמֹר מוֹדֵלִי.
 כְּטַפַּת מְרָה הַמְטַפֶּטֶפֶת מִשׁוּלֵי הַדֵּלִי: וְכִשְׁחַק
 מֵאֲזָנִים. וְכַחֲלָדָה שֶׁהַנְּחֹשֶׁת מַעֲלָה עִפּוּשׁ וּמִשְׁתַּחֵק:
 כְּדָק יִטּוֹל. כְּאֶבֶק הַנִּטָּל בְּרוּחַ:

Writings Psalms 74

כתובים תהלים פרק עד

יְיָ זָכַר-זֹאת אוֹיֵב חֲרָף וּ יְדוּהַ וְעַם נָבָל נֶאֱצַו שְׁמֹךְ:
 יֵט אֶל-תַּתֵּן לְחַיֵּת נַפְשׁ תּוֹרֵךְ חַיֵּת עֲנִיָּיִךְ אֶל-תִּשְׁכַּח
 לְנֶצַח: כ הַבֵּט לְבְרִית כִּי מִלְאוּ מַחֲשָׁבֵי-אָרֶץ נְאוֹת
 דְּעִנְיָךְ לֹא תִתְנַשֵּׂי לְעֵלְמִיּוֹן: כ אֶסְתַּכַּל לְקִיָּמָא דְּגוֹרְתָא לְאַבְהֵתָן אַרוּם אֶתְמַלְיָאוּ בְּנֵיהוֹן חֲשׂוּכָא פְּרִיס

(18) Remember this, how the enemy has reproached the Lord, and how a base people has blasphemed Your name. (19) Deliver not to the wild beast the soul of Your turtledove; forget not the life of Your poor forever. (20) Look upon the

RASHI

רש"י

(19) Deliver not to the wild beast — to the troops of the wicked. The soul of Your turtledove — Your turtledoves and pigeons.

The life of Your poor — the soul of Your poor. (20) Look upon the covenant — which

(יט) אֶל תַּתֵּן לְחַיֵּת. לְגוֹדוּדֵי הָרְשָׁעִים: נַפְשׁ תּוֹרֵךְ.
 תּוֹרִים וְיוֹנִים שְׁלָף. חַיֵּת עֲנִיָּיִךְ. נַפְשׁ עֲנִיָּיִךְ: (כ) הַבֵּט

חָמָס׃ כֹּא אֶל־יֵשֵׁב דָּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יִהְלָלוּ עַל אֶרְעָא וְאוּנִיאוּתָא.
 שְׁמֹךְ׃ כִּב קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָךְ זָכֵר חֲרַפְתֶּךָ וְחֲטוּפִין׃ כֹּא לֹא יִתּוּב מִסְכֵּן
 מִכְסִיף עֲנִיָּא וְחֲשׂוּכָא יִשְׁבְּחוּן מִכְסִיף עֲנִיָּא וְחֲשׂוּכָא יִשְׁבְּחוּן
 שְׁמֹךְ׃ כִּב קוּם אֱלֹהָא נְצִי מִנִּי־נִבְל כָּל־הַיּוֹם׃
 מִצוּתְךָ אֲדַכֵּר קִלְנָא דְעַמְךָ מִן מַלְכָּא טַפְשָׂא כָּל יוּמָא׃

covenant, for the dark places of the land are full of the habitations of violence.
 (21) Let not the oppressed turn back in shame, let the poor and needy praise
 Your name. (22) Arise, O God, plead Your own cause, remember Your reproach
 all the day at the hand of the base man.

RASHI

רש"י

You made with our forefathers. Are full — נאות
with their children, Your people Israel —
 חָמָס — *means habitations of violence. (21) Let*
not the oppressed turn back in shame —
from before You, with his prayer shamed.

לְבָרִית. אֲשֶׁר כָּרַת לְאֲבוֹתֵינוּ: כִּי מְלֵאוּ. בְּנִיחָם עַמְךָ
 יִשְׂרָאֵל. נְאוֹת חָמָס. לְשׁוֹן מְדוּר: (כֹּא) אֶל יֵשֵׁב דָּךְ.
 מִלְפָּנֶיךָ בְּתַפְלֹתוֹ נִכְלָם: (כִּב) חֲרַפְתֶּךָ. גְּדוּפִיךָ שְׁעֵם
 נִבְל מְחַרְפִּים אוֹתְךָ:

(22) **Your reproach** — *Your being cursed, for a base people are reproaching You.*

Mishnah Sotah, chapter 3

משנה סוטה ג.

(1) He [the husband] would take her [the suspected woman's] meal-offering out of the basket of palm twigs and place it in a serving vessel, and then would set it on her hand. The priest places his hand under her [hand] and he waves it [the meal-offering]. (2) He waved and presented [the meal-offering], took a fistful and offered it [on the altar], and the rest would be eaten by the priests. He would give [the woman] to drink and afterwards offer her meal-offering.

א הָיָה נוֹטֵל אֶת מִנְחַתָּהּ מִתּוֹךְ כְּפִיפָה מְצֻרִית
 וְנוֹתְנָהּ לְתוֹךְ כְּלֵי שֶׁרֶת, וְנוֹתְנָהּ עַל יָדֶיהָ. וְכֵהֵן
 מְנִיחַ יָדוֹ מִתַּחְתֶּיהָ וּמְנִיפָהּ: ב הַנִּיף וְהַגִּישׁ, קָמִין
 וְהַקְטִיר, וְהִשָּׂאֵר נֹאכֵל לְכַהֲנָיִם. הָיָה מִשְׁקָה וְאַחַר
 כֶּךָ מְקַרֵּיב אֶת מִנְחַתָּהּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מְקַרֵּיב

רבנו עובדיה מברטנורא

א הִיָּה נוֹטֵל. בעלה את המנחה, שאין מצות כהונה במנחות אלא מקמיצה ואילך. והגשה נמי תחילת קמיצה היא
 שאין זר קרב למזבח. אבל קדושי כלי ויציקה ובלילה, במנחות הטעונות שמן, כשר בור: ונותנה על ידה. להניף:
 וכֵהֵן מְנִיחַ יָדוֹ תַּחְתֶּיהָ. שנאמר בשלמים (ויקרא ז) ידיו תביאנה, ונאמר במנחת סוטה (במדבר ה) ולקח הכהן מיד
 האשה, מה בשלמים כהן מניח ידו תחת יד הבעלים ומניף, כך במנחת סוטה כהן מניח ידו תחת יד האשה ומניף:
 ב וְהַגִּישׁ. לקרן מערבית דרומית: והשאר נאכל לכהנים. שכל הנקמצות שייריהן נאכלים: הִיָּה מִשְׁקָה וְאַחַר
 כֶּךָ מְקַרֵּיב אֶת מִנְחַתָּהּ. תלתא קראי כתיבי. והשקה קמא, ואחר ישקה, והשקה בתרא. והשקה קמא, לגופיה, שמשקה
 אחר שנמחה המגילה קודם הקטרת המנחה. ואחר ישקה, אע"ג דמשמע דוקא, על כרחיך מקרא האמור ראשון נדרש
 לגופו, ומקראות יתירות האמורות אחריו ניתנו לידרש, הלכך ואחר ישקה אע"פ שנכתב אחר הקטרת המנחה אקודם
 הקטרה קאי, ואמחיקה הכתובה למעלה קאי, וקאמר דאם לא נמחה יפה ועדיין רישומן של אותיות ניכר לא ישקנה.
 והשקה בתרא, לאשמועינן שאם נמחה המגילה ואמרה איני שותה, מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחו: רבי

Rabbi Shimon says, He offers her meal-offering [first] and afterwards he would give her to drink, as it is said, “and afterwards he shall cause the woman to drink the water.” (Numbers 5:26) If he gave her to drink and afterwards sacrificed her meal-offering, it is valid. (3) If, before the scroll was effaced, she said, “I shall not drink,” the scroll is stored away, and her meal-offering is scattered [i.e., burned] in the place of the ashes. Her scroll is not valid for another suspected woman to drink from it. If the scroll was effaced and she said, “I am defiled,” the water is poured out and her meal-offering is scattered in the place of the ashes. If the scroll was effaced and she said, “I shall not drink,” they cause her to drink against her will. (4) She would not finish drinking before her face turned green, her eyes protruded, and her veins swelled. They say, “Take her out, Take her out!” — so that she would not defile the Temple Courtyard. If she had merit, it would suspend [her punishment for] her. There is merit that suspends [the punishment] for one year, there is merit that suspends for two years, and there is merit that suspends for three years. Consequently, Ben Azzai says, A man is obligated to teach his daughter Torah, so that if she were to drink [and remain unscathed], she will know that her merit suspended for her [and not that the test was ineffective]. Rabbi Eliezer says, Whoever teaches his daughter Torah, it is as if he teaches her licentiousness. Rabbi

את מנחתה ואחר כך משקה, שנאמר (במדבר ה) ואחר ישקה את האשה את המים. אם השקה ואחר כך הקריב את מנחתה, כשרה: ג עד שלא נמחקה המגלה אמרה איני שוטה, מגלתה נגנזת, ומנחתה מתפזרת על הדשן. ואין מגלתה כשרה להשקות בה סוטה אחרת. נמחקה המגלה ואמרה טמאה אני, המים נשפכין ומנחתה מתפזרת על הדשן. נמחקה המגלה ואמרה איני שוטה, מערערים אותה ומשקין אותה בעל כרחיה: ד אינה מספקת לשתות עד שפנייה מוריקות ועיניה בולטות והיא מתמלאת גידין, והם אומרים הוציאוה (הוציאוה), שלא תטמא את העזרה. אם יש לה זכות, היתה תולה לה. יש זכות תולה שנה אחת, יש זכות תולה שתי שנים, יש זכות תולה שלש שנים. מכאן אומר בן עזאי, חייב אדם ללמד את בתו תורה, שאם תשתה, תדע שהזכות תולה לה. רבי אליעזר אומר, כל המלמד בתו תורה, כאלו למדה תפלות. רבי

רבנו עובדיה מברטנורא

שמעון אומר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה. על כרחך ואחר ישקה דוקא הוא ודוקא כתביה לאחר הקטרה. והשקה קמא, שאם בדיעבד השקה ואחר כך הקריב מנחתה, כשרה. והשקה בתרא, שאם נמחקה המגילה ואמרה איני שוטה, מערערים אותה ומשקין אותה בעל כרחיה. ואין הלכה כר"ש: ג מגילתה נגנזת. בצד ההיכל: ומנחתה מתפזרת על הדשן. ונשרפת על בית הדשן שהיה בעזרה ששורפים שם פסולי קדשי קדשים, דהואיל וקדשה בכלי שרת טעונה שריפה בעזרה: ואין מגילתה כשרה להשקות בה סוטה אחרת. דבעינן כתיבה לשמה, דכתיב (שם) ועשה לה הכהן, כל עשייתה לשמה: והמים נשפכים. דכיון דאמרה טמאה אני, בדוקה ועומדת היא. ומים המרים לא נתנו אלא לברר בהם את הספק: מערערים אותה. דדלמא טהורה היא, ומחמת בעיתותא קאמרה: ד אינה מספקת לשתות וכו'. בגמרא מוכיח דמתניתין ר' עקיבא היא דסבר כר"ש דאמר מקריב מנחתה ואח"כ משקה אותה, דכמה דלא קרבה מנחתה לא בדקי לה מיא, דכתיב (במדבר ה) מנחת זכרון מזכרת עון: מתמלאת גידים. מתוך שבשרה נפוח נראית כמלאה גידים: שלא תטמא את העזרה. לא מטומאת מת קאמר, אלא שלא תפרוס נדה ותטמא שער נקנור ועזרת נשים שתצא דרך שם, שנדה וזבה אסורין לכנוס בהר הבית. אבל המת עצמו מותר להכניסו להר הבית ולשער נקנור שלא נתקדשו בקדושת העזרה: יש לה זכות וכו'. בגמרא מפרש דזכות דתורה הוא דתולה לה שהוליכה בניה לבית הספר והמתנינה לבעלה שיצא חוץ לעיר לעסוק בתורה: כאילו מלמדה תפלות. חבור משכב אנשים. שמתוך התורה היא מבינה ערמימות ועושה דבריה בהצנע. דכתיב (משלי ח') אני חכמה שכנתי ערמה:

Yehoshua says, The woman prefers [merely] a *kav* [i.e., living frugally] and licentiousness, instead of nine *kabin* [i.e., luxury] and chastity. He would say, A foolish [overly] pious person, a crafty wicked person, a[n overly] sanctimonious wife, and the “struck” Pharisees [i.e., they strike themselves to show humility and abstinence] destroy the world. (5) Rabbi Shimon says, Merit can not suspend the effect of the water that causes the curse; and if you were to say merit can suspend the water that causes the curse — you would dull the water for all the women who drink, and you would slander the pure women who drink, for people would say, “They are defiled, but merit suspended for them.” Rabbi says, Merit does suspend the water that causes the curse, but she does not give birth or thrive, rather she degenerates, and in the end, she dies this same death. (6) If her meal-offering became impure before it was sanctified in the vessel, then it is as all meal-offerings, and it is redeemed [he gives its value and purchases another]. If [it became impure] after it was sanctified in the vessel, then it is as all meal-offerings, and it is burnt. These are the ones whose meal-offerings are burnt: The one who says “I am defiled to you;” the one regarding whom witnesses were brought that she is defiled; the one who says, “I shall not drink;” the one whose husband refuses to let her drink; and the one whose husband had relations with

יהושע אומר, רוצה אשה בקב ותפלות מתשעה קבין ופרישות. הוא הנה אומר, חסיד שוטה, ורשע ערום, ואשה פרושה, ומכות פרושין, הרי אלו מבלי עולם: ה רבי שמעון אומר, אין זכות תולה במים המרים. ואם אתה אומר, הזכות תולה במים המאירים, מדהה אתה את המים בפני כל הנשים השותות, ומוציא אתה שם רע על הטהורות ששתו שאומרים טמאות הן אלא שתלתה להן זכות. רבי אומר, הזכות תולה במים המאירים, ואינה יולדת ואינה משבחת, אלא מתננה והולכת, לסוף היא מתה באותה מיתה: ו נטמאה מנחתה עד שלא קדשה בכלי, הרי היא ככל המנחות ותפדה, ואם משקדשה בכלי, הרי היא ככל המנחות ותשרף. ואלו שמנחותיהן נשרפות, האומרת טמאה אני לה, ושבאו לה עדים שהיא טמאה, והאומרת אני שותה, ושבעלה אינו רוצה להשקותה, ושבעלה בא

רבנו עובדיה מברטנורא

רוצה אשה בקב. לזון מזונות מועטים, ויהא תשמיש מצוי לה: מתשעה קבין ופרישות. לפרוש מן התשמיש, הלכך אין טוב שתלמוד תורה: חסיד שוטה. מפרש בגמרא כגון דטבעה אשה בנהר ואמר לאו אורח ארעא לאסתכולי באתתא ולאצולה: רשע ערום. כגון המטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חבירו. ומשנפתחו בלב הדיין שערי זכות לדברי זה, קשה לסלקן, והרי רשעתו וערמתו של זה שעבר על לא תשיא שמע שוא (שמות כ"ג): ואשה פרושה. כגון אשה כשפנית שהיתה עוצרת רחם הנשים היולדות בכשפיה ובשעה שהיתה היולדת מקשה בלדתה היתה אומרת אלך ואתפלל אולי תקובל תפלתי וסותרת כשפיה ויולדת: ומכות פרושים. שמכה עצמו להראות שהוא עניו וצנוע, כגון שמהלך עקב בצד גודל ואינו מרים רגלו מן הארץ ומתוך כך מנקף אצבעותיו באבנים, והוא שנקרא בגמרא פרוש נקפי. או מי שעושה עצמו כעוץ עניו שלא להסתכל בנשים, ומתוך כך מכה ראשו בכותל ויוצא ממנו דם, והוא הנקרא פרוש קוזאי, כלומר שמקזי דם מראשו מחמת פרישותו: הרי אלו מבלי העולם. שרוצים להראות לבריות שהם חסידים ואין תוכם כברים: ה מדהה אתה את המים. מחסר ומחשיך. הגון החסר נקרא דיהה בלשון משנה: מתנוונה והולכת. נחלית והולכת: ו נטמאת מנחתה עד שלא קדשה בכלי הרי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו בכלי: ותפדה. ותצא לחולין ומן המעות יקנה אחרת: ותשרף. שקדשה קדושת הגוף ואינה יוצאה עוד לחולין: וכל הנשואות לכהנים מנחותיהן נשרפות. ואפילו קרב קומץ כהלכתו ולא נטמאת, נשרפים שיריה על בית הודשן ואינן נאכלים, מפני שיש לכהן בעלה חלק בה שמשלו היא באה, והתורה אמרה (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, ואין כולה כליל מפני שיש לה חלק בה שלכפרתה היא באה, הא כיצד, הקומץ קרב בעצמו

her on the journey. All those who are married to priests [the fistfull is offered], their meal-offerings are burnt [see following Mishnah for explanation]. (7) If the daughter of an Israelite is married to a priest, her meal-offering is burnt. If a priestess [i.e., the daughter of a priest] is married to an Israelite, her meal-offering is eaten. What is the difference between a priest and a priestess? The meal-offering of a priestess is eaten, while the meal-offering of a priest is not eaten; [as it is said, "All meal offerings of the priest shall be wholly burnt, it shall not be eaten" (Leviticus 6:16)], a priestess can be disqualified from priestly status [forever], while a priest is not disqualified [forever, as a result of a forbidden marriage]; a priestess may expose herself to the impurity of the dead, while a priest may not expose himself to the impurity of the dead; a priest eats of the "most holy" sacrifices, while a priestess may not eat of the "most holy" sacrifices. (8) What is the difference between a man and a woman [generally]? A man may neglect [loosen his hair] and rend [his clothing, when declared a leper], and a woman does not neglect or rend; a man may impose a Nazirite vow on his son [if at the outset the son is a minor], and a woman may not impose a Nazirite vow on her son; a man may shave [i.e., if his father vowed and set aside the proper sacrifices and died and his son was also a Nazir, he shaves and offers the sacrifices] from his father's Nazirite, and a woman may not shave from her father's Nazirite [offering]; a man may sell his daughter [as a maidservant], and a woman may not sell her daughter; a man may effect betrothal for his daughter, and a woman may not effect betrothal

רבנו עובדיה מברטנורא

והשירים קרבין בעצמן: ז וכהנת שנשאת לישראל. בת כהן: מנחתה נאכלת. דכל מנחת כהן כליל תהיה, כתיב, כהן ולא כהנת. וכן כהנת אלמנה וגרושה שהביאה מנחת נדבה נאכלת: כהנת מתחללת. מן התרומה ומן הכהונה. אם נבעלה לפסולים שוב אינה חוזרת לכשרותה לעולם: כהן אינו מתחלל. אם נשא גרושה חללה או זונה, אלא כל זמן שהוא עמה הוא פסול לעבודה, משגרשה חוזר להכשרו, דכתיב (שם כ"א) ולא יחלל זרעו, זרעו חלל, והוא אינו חלל: כהנת מטמאה למתים. דכתיב (שם) בני אהרן, ולא בנות אהרן: ואין כהנת אוכלת בקדשי קדשים. דחטאת ואשם ומנחה בכולהו כתיב (שם ו') כל זכר בבני אהרן יאכלנו: ח האיש פורע ופורם. כשהוא מנוגע פורע את ראשו ופורם את בגדיו, דכתיב (שם י"ג) איש צרוע הוא וכו', איש פורע ופורם, ואין אשה פורעת ופורמת: האיש מדיר את בנו בניזיר. בנו קטן. וחלה נזירתו עליו ואפילו לכשיגדל. וזו הלכה היא בניזיר ואין לה סמך מן התורה: האיש מגלח על נזירות אביו. אם נדר אביו בניזירות והפריש קרבנותיו ומת יהיה בנו נזיר או שנדר בניזירות לאחר מיתת אביו. הרי הבן מגלח ביום מלאת ומביא קרבנות שהפריש אביו. וגם זו הלכה ואין לה סמך: האיש מקדש את בתו. מקבל קדושי בתו קטנה שלא מדעתה דכתיב (דברים כ"ב) את בתי נתתי לאיש הזה: האיש נסקל ערום. דכתיב (ויקרא כ"ד) ורגמו אותו, וא"א לומר אותו ולא אותה, דהא כתיב (דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה

עליה בדרך. וכל הנשואות לכהנים, מנחותיהן נשרפות: ז בת ישראל שנשאת לכהן, מנחתה נשרפת. וכהנת שנשאת לישראל, מנחתה נאכלת. מה בין כהן לכהנת, מנחת כהנת נאכלת, מנחת כהן אינה נאכלת. כהנת מתחללת, ואין כהן מתחלל. כהנת מטמאה למתים, ואין כהן מטמא למתים. כהן אוכל בקדשי קדשים, ואין כהנת אוכלת בקדשי קדשים: ח מה בין איש לאשה. האיש פורע ופורם, ואין האשה פורעת ופורמת. האיש מדיר את בנו בניזיר, ואין האשה מדירת את בנה בניזיר. האיש מגלח על נזירות אביו, ואין האשה מגלחת על נזירות אביה. האיש מוכר את בתו, ואין האשה מוכרת את בתה. האיש מקדש את בתו, ואין האשה מקדשת את בתה. האיש נסקל

for her daughter; a man is stoned naked, and a woman is not stoned naked; a man is hung [after capital punishment], and a woman is not hung; a man is sold for his theft, and a woman is not sold for her theft.

עֶרֶם, וְאִין הָאִשָּׁה נִסְקָלַת עֶרְמָה. הָאִישׁ נִתְלָה, וְאִין הָאִשָּׁה נִתְלִית. הָאִישׁ נִמְכָּר בְּגִנְבָתוֹ, וְאִין הָאִשָּׁה נִמְכָּרַת בְּגִנְבָתָהּ:

רבנו עובדיה מברטנורא

ההיא, אלא אותו בלא כסותו אבל אותה בכסותה: **האיש נתלה**. דכתיב (שם כ"א) ותלית אותו על עץ, אותו ולא אותה: **האיש נמכר בגניבתו**. דכתיב (שמות כ"ב) ונמכר בגניבתו, ולא בגניבתה:

Gemara Sotah 22a-b

גמרא סוטה כב.

[On the section of the Mishnah,] “A sanctimonious woman ...,” our Rabbis have taught: A maiden who gives herself up to prayer and a gadabout widow — behold, these bring destruction upon the world. But it is not so; for Rabbi Yochanan has said: We learn fear of sin from a maiden [who gave herself up to prayer] and [confidence] in receiving [Divine] reward from a widow! [We learn] “Fear of sin from a maiden” — for Rabbi Yochanan has heard a maiden fall upon her face and exclaim, “Lord of the Universe! You have created Paradise and Gehinnom [Hell]; You have created righteous and wicked. May it be Your will that men should not stumble through me.” [“We learn ... confidence] in receiving [Divine] reward from a widow” — a certain widow had a synagogue in her neighborhood;

yet she used to come daily to the school of Rabbi Yochanan and pray there. He said to her, “My daughter, is there not a synagogue in your neighborhood?” She answered him, “Rabbi, but have I not the reward for the steps” [i.e., for the extra distance she had to walk to his synagogue]! When it is said [that they bring destruction upon the world], this refers to a person such as, Yochnei, the daughter of Retivi [who by witchcraft caused a woman to have a difficult labor, and then she prayed for the woman]. [On the section of the Mishnah,] “And the struck of the Pharisees ...,” Our Rabbis have taught: There are seven types of Pharisees: the Shikmi Pharisee, the Nikpi Pharisee, the Kizai Pharisee, the Pestle Pharisee, the Pharisee [who constantly exclaims] “What is my duty that I may perform it”? The Pharisee from love [of God], and the Pharisee from fear. The Shikmi Pharisee — he is the one who performs the action of Shechem [who was circumcised for an unworthy motive, i.e., he does not observe the commandments for the sake of heaven]. The Nikpi Pharisee — he is one who knocks his feet [i.e., he walks with exaggerated

אִשָּׁה פְּרוֹשָׁה וְכוּ'. תָּנוּ רַבָּנָן: בְּתוּלָה צִילָנִית וְאַלְמָנָה שׁוֹבְבִית הָרִי אֱלוּ מִבְּלֵי עוֹלָם אֵינִי וְהָאִמֶּר רַבִּי יוֹחָנָן: לְמַדְּנוּ יְרֵאת חֲטָא מִבְּתוּלָה וְקַבּוּל שְׂכָר מֵאַלְמָנָה. יְרֵאת חֲטָא מִבְּתוּלָה דְרַבִּי יוֹחָנָן שְׁמַעְיָה לְהֵיחֵא בְּתוּלָה דְנַפְלָה אֶאֱפָה וְקֶאֱמָרָה רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּרֵאת גֵּן עֵדֶן וּבְרֵאת גֵּיהֶנֶם, בְּרֵאת צִדִּיקִים וּבְרֵאת רְשָׁעִים. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁלֹּא יִפְשְׁלוּ בִי בְּכִי אָדָם. קַבּוּל שְׂכָר מֵאַלְמָנָה דֵּהֵיחֵא אֶלְמָנָא דֵּהוּאִי בִּי כְּנִישְׁתָּא בְּשִׁבּוּתָהּ כֹּל יוֹמָא הוּוּה אֶתִּיהּ וּמִצְלָא בִּי מִדְרָשָׁה דְרַבִּי יוֹחָנָן. אָמַר לָהּ: בַּתִּי, לֹא בֵּית הַכֹּהֲנָסִת יֵשׁ בְּשִׁבּוּבִיתֶיךָ. אָמְרָה לָהּ: רַבִּי, וְלֹא שְׂכָר פְּסִיעוֹת יֵשׁ לִי. כִּי קֶאֱמַר כְּגוֹן יוֹחָנָן בַּת רְטִיבִי. וּמִכּוֹת פְּרוֹשִׁין וְכוּ'. תָּנוּ רַבָּנָן: שְׂבַעָה פְּרוֹשִׁין הֵן פְּרוֹשׁ שְׂכָמִי פְּרוֹשׁ נִקְפִי פְּרוֹשׁ קִינְאִי פְּרוֹשׁ מְדוּכְיָא פְּרוֹשׁ מֵה חוּבְתִי וְאַעֲשֶׂנָה פְּרוֹשׁ מֵאַהֲבָה פְּרוֹשׁ מִיְרָאָה. פְּרוֹשׁ שְׂכָמִי זֶה הָעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה שְׂכָם, פְּרוֹשׁ נִקְפִי זֶה הַמְּנַקֵּף אֶת רַגְלָיו. פְּרוֹשׁ קִינְאִי אָמַר רַב

humility, not lifting his feet off the ground, thereby knocking his toes on stones]. The Kizai Pharisee — Rav Nachman bar Yitzchak said: He is one who makes his blood flow against walls [by smashing his face against the wall, in his anxiety to avoid looking at a woman]. The Pestle Pharisee — Rabbah bar Shila said: [His head] is bowed like a mallet, [i.e., a short handle with a bent head]. The Pharisee [who constantly exclaims] “What is my duty that I may perform it”? — But that is a virtue! — No, what he says is, “What further duty is for me that I may perform it?” [As if he had already fulfilled all his other obligations]. The Pharisee from love and the Pharisee from fear — Abbaye and Rava said to the Tanna [who was reciting this passage], Do not mention the Pharisee from love and the Pharisee from fear; for Rabbi Yehudah has said in the name of Rav: A man should always engage himself in Torah and the commandments even though it be not for their own sake, because by [engaging in them] not for their own sake, he will come [to engage in them] for their own sake. Rav Nachman bar Yitzchak said: What is hidden is hidden, and what is revealed is revealed: The Great Tribunal, will exact punishment from those who wrap themselves in their cloaks [i.e., who dress as one who abstains, but doesn't abstain]. King Yannai said to his wife, “Fear not the Pharisees and the non-Pharisees, but the hypocrites who mimic the Pharisees; because their deeds are the deeds of Zimri but they expect a reward like Pinchas.” (see Numbers 25:11)

וזהו ואתחנן דף ר"ס ע"ב

אמר רבי יהודה בכל עובדיו בעי בר נש לשואה לקבליה לקדשא בריד הוא והא אוקימנא מלה. רבי יהודה למעמה דאמר רבי יהודה האי מאן דאזיל בארחה יכון לתלת מלין ועלא מנהון צלותא ואף על גב דצלותא יתיר. עלאה מכלא תרי חברי או תלתא דלעאן במלי דאורייתא דהא לא מסתפו בגין דשכינתא (ס"א) ועלא מנהון צלותא. ועלא מכלהו חבריא במלי דאורייתא דהא שכינתא אשתתף בהדיהו. (כי הא דרבי אלעזר ורבי חי'א הו' אזלי בארחה. אמר רבי אלעזר (ס"א) בתיב (בראשית ג) ויעש יי אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור. וכי עד השתא פשיטי הו' מההוא עור אין אלא מאני לבושי יקר הו'. אמר לה רבי חי'א אי הכי לא אתחזון להו אפלו כתנות עור. וכי תימא דעד לא האבו אלבישו להו לא. אלא לבתר דחבו כתיב ויעש יי אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וגו'. אמר לה הכי הוא ודאי בקדמיתא הו' כגונא דלעלא ומתפשטן מן גוני דלתתא והוה נהורא דלעלא אסחר עליהו. ולבתר דחבו אהדר לון כגונא דהאי עלמא ואעבר מניהו גוני דלעלא מה כתיב ויעש יי אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. מוננא דהאי עלמא. כתיב ושמות כסו ואת אהרן ואת בניו תקריב והלבשתם כתנות התם כגונא דלעלא. הכא כגונא דלתתא. התם כתנות שש הכא כתנות עור ואף על גב דאיהו בר הכי שפירא דאנן לבושוין סליק על כלא. (בראשית ג) ותפקחנה עיני שניהם בעפושא דהאי עלמא מה דלא הוה קדם דהו' משגחין ופקחין לעילא לזמנא דאתי כתיב (ישעיה מב) והולכתי עורים בדרך לא ידעו וגו'. זמין קדשא בריד הוא לאפקחא עיניו דלא חכימין ולאסתכלא בחכמתא עלאה

נחמן בר יצחק: זה המקיז דם לכותלים פרוש מדוכיא אמר רבה בר שילא דמשפע כי מדוכיא פרוש מה חובתי ואעשנה הא מעליותא היא אלא דאמר מה חובתי תו ואעשנה פרוש מאהבה פרוש מיראה. אמרו לה: אביי ורבה לתנא לא תתני פרוש מאהבה פרוש מיראה דאמר רבי יהודה אמר רב לעולם יעסק אדם בתורה ובמצות אפלו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה. אמר רב נחמן בר יצחק דמטמרא מטמרא ודמגליא מגליא בי דינא רבה ליתפרע מהני דחפו גינדי. אמר לה ינאי מלכא לדביתהו אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין אלא מן הצבועין שדומין לפרושין שמעשיהו כמעשה זמרי ומבקשין שכר כפנחס:

וְלֹאֲתַדְבְּקָא בְמַאי דְלָא אֲתַדְבְּקוּ בְהַאי עֲלֵמָא בְּגִין דִּינִדְעוּן לְמַאֲרִיהוּן. וְכַאֲזִי אֲנִין אֲנִין צְדִיקָיָא דִּינְכוּן לְהֵהִיא חֲכַמְתָּא דְלֹא חֲכַמְתָּא כְּהֵהִיא חֲכַמְתָּא וְלֹא יָדִיעָה כְּהֵהִיא יָדִיעָה וְלֹא דְבִקוּתָא כְּהֵהִיא דְבִקוּתָא. עַד דְּהוּוּ אֲזִילִי חִוּוּ אֲנִין לְסֻטִים אֲזִילִי בְתַרְיָהוּ לְאַקְפָּחָא לֹון. אֲסִתְפַּל כְּהוּ רַבִּי אֲלֵעֶזֶר אֲתוּ תַרִּי חִוּוּ בְרָא וְקַטְלִי לֹון אָמַר רַבִּי אֲלֵעֶזֶר בְּרִיד רַחֲמֵנָא דְשִׁינְבֹון, קְרָא עֲלֵיהוּ (מְשֻׁלִי ד) בְּלִכְתָּד לֹא יָצַר צַעֲרָד וְאִם תְּרוּזִין לֹא תִכְשַׁל וְכַתִּיב (תְּהִלִּים צא) כִּי מִלְאֲכָיו יִצְוֶה לְךָ וְגו'. וְכַתִּיב (שִׁם) כִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלְטָהוּ:

Yosef Le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Sefer Chasidim, Chapter 155

ספר חסידים סימן קנה

A parable: A human king commanded his servants to go to a certain place. Someone came and said to one of the servants, "Do not go to that place to which the king has sent you, and I will give you a *litrin*." He took a *litrin* and did not go. His fellow servant did not go because someone promised to give him two *pashitin*. The one who took only two *pashitin* is punished more severely, for he ignored the king's will for a paltry sum. In the same way, one who sins with regard to something about which his evil inclination does not overpower him will receive greater punishment. Anything [good] that you have the opportunity to do, and you do not do it, because you are ashamed that they may call you a pious fool, imagine if you were living in a time of decrees and persecution, you would allow yourself to be killed even for a trivial transgression, even for a shoe strap. How much more so, should I subjugate my impulse, which is given into my hand [i.e., under my control]. If you have stolen, admit to it and stand up for yourself. If

מְשַׁל לְמַלְךָ בְּשֵׁר וְדָם שְׂצוּהָ לְעַבְדֵּיו לְלִכְתָּ בְּמָקוֹם פְּלוּנִי בָּא אֶחָד לֹוּמַר לְעַבְדֵּי אֶחָד אֵל תֵּלֵךְ בְּמָקוֹם פְּלוּנִי שְׁהַמְלֵךְ שִׁלְחָךְ וְאֲנִי אֲתֵן לְךָ לְטָרִין וְלִקְחָ לְטָרִין וְלֹא הֵלֵךְ וְהִבְרֹו לֹא הֵלֵךְ לְפִי שֶׁאֶחָד נָדַר לְתַן לוֹ שְׁנֵי פְּשִׁיטִים הָרִי זֶה שִׁלְקַח רַק שְׁנֵי פְּשִׁיטִים יוֹתֵר עֹנְשׁוֹ שֶׁבְּדָבָר קָל בֵּיטַל רְצוֹן הַמֶּלֶךְ. כִּף זֶה שְׁחוּטָא בְּדָבָר שְׂאִין יִצְרוּ מִתְגַּבֵּר עֲלָיו עֹנְשׁוֹ גְּדוֹל. וְכֹל דְּבָר שְׂבָא לְיָדְךָ לְעִשׂוֹת וְאִינְךָ עוֹשֶׂה מִפְּנֵי הַבִּשְׁתָּ שְׂיִקְרָאוּךָ חֲסִיד שׁוֹטֵה תַחֲשַׁב כְּאֵלוֹ הֵייתָ בְּשַׁעַת הַגְּזֵרָה הֵייתָ נְהַרְגַּ עַל עֲבֵרָה קְלָה אֶפְלוֹ אֲעַרְקָתָא דְּמִסָּאנָא וְכֹל שְׁכֹן שְׂאֵבֶךָ אֵת יִצְרֵי הַמָּסוּר בִּידֵי. וְאִם גְּנַבְתָּ תוֹדָה וְתַעֲמַד לָךְ. וְאִם הַבִּשְׁתָּ מִלְּבַנְתָּ פְּנִיךָ הָרִי בְּקֶרֶבְךָ כְּפָרָה וּמוֹטָב שְׁתַּתְּבִישׁ בְּפָנֵי מֵאָה וְאֵל תַּתְּבִישׁ בְּפָנֵי כְּמָה רְבֹבוֹת וּבְפָנֵי אוֹתָם עֲצָמָם שְׂאֲחַר מוֹתְךָ. וְכֵן הַמוֹנֵעַ אֵת הַמְצִיָּה מִפְּנֵי הַבִּשְׁתָּ בֵּין מִצְוֹת עִשָׂה בֵּין מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה יִתְבִישׁ בְּפָרְהֶסְיָא לְאַחַר מוֹתוֹ בְּפָנֵיהֶם וְאוֹלֵי אֶפְלוֹ בַחַיִּים כְּמוֹ צְדִיקָהוּ שְׂאֲמַר פֶּן יִתְעַלְלוּ בִּי וְלֹא נִכְנַע לְפָנֵי ה' וְעָרוּ עֵינָיו. וְחֲשַׁב לָךְ שְׁתִּי אוֹתִיּוֹת כִּף כִּף פְּרוּשׁ כָּל כָּל בִּי כָּל סְאוֹן סוֹאֵן, כִּי כָּל הָעוֹלָם

embarrassment makes your face turn white, it is like a sacrifice of atonement. Better that you be embarrassed in front of a hundred now, than you be embarrassed in front of many ten thousands, and before them [the sins] themselves, after you die. In the same way, whoever refrains from doing a good deed because of embarrassment, whether it is a positive or a negative commandment, will be embarrassed publicly after he dies, before them. Perhaps this will be even during his lifetime, as happened to Tzidkiyahu, who said, "lest they mock me." (Jeremiah 38:19) He did not humble himself before God, and his eyes were blinded. Consider the two letters, *kaf*, *kaf*. That is, *kol*, *kol* [every, every]. "*kol se'on so'ain* — for every boot of the stormy warrior" —

will God punish (Isaiah 9:4) — for the whole world is judged measure for measure, as it says, “Because you did not serve the Lord your God with joy and gladness of heart, because of the abundance of everything, you will serve your enemies whom the Lord will send against

you, in hunger and thirst and nakedness and lack of all.” (Deuteronomy 28 :47-48) May God save us from this.

גְּדוֹן מִדָּה בְּמִדָּה שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים כח) תַּחַת
אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
לֵבָב מְרֹב כָּל וְעַבַדְתָּ אֶת אוֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחֲנוּ
ה' בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעֵרוֹם וּבְחֹסֶר כָּל, ה'
יְצִילֵנוּ:

Practical Law:

Rambam, Laws of Prayer, Chapter 14

(1) During *Shacharit*, *Musaf*, and *Neilah*, the *kohanim* give the priestly blessing, but not during *Minchah*, because at *Minchah*, all the people have already eaten. And the *kohanim* may have had wine, and it is forbidden for a priest who is intoxicated to recite the priestly blessing. And even on a fast day, the priestly blessing is not recited at *Minchah*; the decree was made [even] concerning *Minchah* of a fast day because of [i.e., not to cause confusion regarding the] *Minchah* of all other days.

(2) When does this holds true? On a fast day on which the *Minchah* and *Neilah* prayers are said, such as Yom Kippur and [proclaimed] public fast days. But a fast day that does not have *Neilah*, such as the ninth of Av and the seventeenth of Tammuz, since their *Minchah* prayers are said close to sunset, they resemble

Neilah, and would not be confused with the *Minchah* of other days, therefore they, have the priestly blessing recited. If a *kohen* improperly went up to the platform [to give the blessing] at *Minchah* of Yom Kippur, since it is known that there is no intoxication on that day, he may recite the blessing, and they do not compel him to descend because of suspicion, i.e., so that people do not say, that they made him descend, because he is disqualified from the priesthood.

הלכה

הרמב"ם הלכות תפלה פרק יד

א בַּשַּׁחֲרִית בְּמוֹסָף וּבְנִעִילָה הַכֹּהֲנִים נוֹשְׂאִין
אֶת כְּפִיָּהֶם, אֲבָל בְּמִנְחָה אֵין נִשְׂיאוֹת כְּפִים
מִפְּנֵי שֶׁבְּמִנְחָה לְכָר סֵעְדוּ כָּל הָעָם וְשָׂמָא שְׁתוּ
הַכֹּהֲנִים יֵין וְשָׁכּוֹר אֶסוֹר בְּנִשְׂיאוֹת כְּפִים.
וְאִפְּלוּ בַיּוֹם תַּעֲנִית אֵין נוֹשְׂאִין כְּפִיהֶן בְּמִנְחָה
גְּזָרָה מִנְחַת תַּעֲנִית מִפְּנֵי מִנְחַת כָּל יוֹם: ב בְּמָה
דְּבָרִים אֲמוֹרִים? בְּתַעֲנִית שְׂמֵתִפְלִין בּוּ מִנְחָה
וּנְעִילָה כְּגוֹן צוֹם כְּפּוֹר וְתַעֲנִית צְבוּר. אֲבָל
תַּעֲנִית שְׂאִין בּוּ נְעִילָה כְּגוֹן תְּשׁוּעָה בָּאֵב
וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז. הוֹאִיל וְתַפְּלַת מִנְחָה
שְׁלָהֶם סְמוּךְ לְשִׁקִּיעַת הַחֲמָה הָרִי נִרְאִית
כְּנִעִילָה וְאֵינָה מִתְחַלֶּפֶת בְּמִנְחָה שֶׁל כָּל יוֹם
וּלְפִיכָּךְ יֵשׁ בָּהּ נִשְׂיאוֹת כְּפִים. וְכֵהֵן שְׁעֵבֵר
וְעֵלָה לְדוּכָן בְּמִנְחָה שֶׁל יוֹם הַכְּפּוּרִים הוֹאִיל
וְהַדָּבָר יָדוּעַ שְׂאִין שֵׁם שְׁכָרוֹת הָרִי זֶה נוֹשֵׂא
כְּפִיו וְאֵין מוֹרִידִין אוֹתוֹ מִפְּנֵי הַחֲשָׁד שֶׁלֹּא
יֵאמְרוּ פְּסוּל הִיָּה לְפִיכָּךְ הוֹרִידוּהוּ: